

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ аввал ба рисолаи номзоди Чалолов Бехрӯз Фарҳодович дар мавзӯи «Фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик (солҳои 1991 - 2021)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои фарҳангшиносӣ аз рӯи ихтисоси 24.00.01 – Назария ва таърихи фарҳанг. – Душанбе, 2024. – 179 с.

Дар замони муосир осорхонаҳо ҳамчун муассисаҳои таърихӣ-фарҳангӣ, илмӣ-таҳқиқотӣ ва оммавӣ-маърифатӣ шинохта шудаанд. Дар ин замина, нақши Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар ҷамъоварӣ, ҳифзу нагаҳдорӣ ва муаррифии таърихи фарҳанг, расму оин ва анъанаҳои миллии халқи тоҷик муҳим арзёбӣ мегардад. Аз ин нуқтаи назар, диссертатсияи Чалолов Бехрӯз Фарҳодович ба яке аз мавзӯҳои муҳимми соҳаи осорхонашиносӣ, яъне фаъолияти экспозитсионӣ - намоишии Осорхонаи миллии Тоҷикистон, бахшида шудааст, ки он ба самти фарҳангшиносӣ ва шиносномаи ихтисоси 24.00.01 - Назария ва таърихи фарҳанг комилан **мувофиқат менамояд.**

Мубрамии мавзӯи интихобгардида дар он аст, ки то имрӯз дар Ҷумҳурии Тоҷикистон роҷеъ ба фаъолияти экспозитсионӣ ва намоишии осорхонаҳо рисолаи алоҳидаи илмӣ мавриди омӯзиш қарор нагирифтааст. Дар диссертатсия фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии Осорхонаи миллии Тоҷикистон давоми солҳои 1991 - 2021 дар муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст, ки чунин пажӯҳишро метавон дар замони соҳибистиклолии Ҷумҳурии Тоҷикистон **мубрам** арзёбӣ намуд. Довталаби дараҷаи илмӣ барҳақ қайд намуааст, ки “Дар шароити ҷаҳонишавии ҷомеаи фарҳангӣ ва рушди бемайлони воситаҳои нави иттилоотӣ-коммуникатсионӣ дар радифи осорхонаҳои анъанавӣ пайдо шудану ба фаъолият шуруъ кардани осорхонаҳои маҷозӣ (виртуалӣ) ҳамчун марказҳои нави ҷамъоварӣ, ҳифзу нигоҳдорӣ ва истифодаву интиқоли манобеи иттилоотӣ ба сифати объекти таҳқиқот мавриди омӯзиш қарор нагирифтааст” (Диссертатсия, с. 4).

Дар таҳкуку омӯзиши фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии осорхонаҳо аз осори илмӣ олимону муҳаққиқони рус ва тоҷик, аз ҷумла А.И. Михайловская, Б. Закс, Н. Кузнецов ва Н. Иличев, Э. Коган, А. Шарипов, З. Иброҳимов, М. Бойматов, Г. Нуоров, Р.Д. Ҳисайнов, Ф. Шарифзода ба таври васеъ истифода шудааст. Манзури муҳаққиқону донишмандон намудан ва ба ҳимоя пешниҳод гардидани диссертатсияи

номзадии Чалолов Бехрӯз Фарходович дар мавзуи зикршуда андешаҳои олимони номбурдаро собит менамояд.

Навгонҳои илми таҳқиқ, ки муаллиф дар натиҷаи омӯзишу пажӯхиш ба даст овардааст аз бандҳои зерин иборат мебошанд:

- дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то имрӯз оид ба фаъолияти экспозитсионӣ-намоишии Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар муаррифии таъриху фарҳанги халқи тоҷик диссертатсияи алоҳидаи илмӣ рӯйи қор наомадааст;

- масъалаҳои назариявии экспозитсия ва намоишҳои осорхонавӣ дар асоси сарчашмаҳои муътамади илмӣ бори нахуст ба риштаи таҳқиқ қашида шудааст;

- муҳимияти ороиши илмӣ-бадеии экспозитсияи осорхонавӣ аз нигоҳи таҳассусӣ муайян гардидааст;

- роҳҳои асосии истифодаи дурусти технологияҳои иттилоотӣ-коммуникатсионии муосир дар фаъолияти экспозитсияи осорхонавӣ ба таври муҷаз муқаррар гардидааст;

- зарурати танзими речаи ҳарорат, рутубат ва рушноӣ дар фаъолияти экспозитсионии осорхона бо истифода аз дастурҳои илмӣ соҳавӣ дақиқ муайян карда шудааст;

- аҳамияти баргузори намоишҳои гуногуни осорхонавӣ дар муаррифии таъриху фарҳанги пурғановати халқи тоҷик дар таърих ба намоишҳои Осорхонаи миллии Тоҷикистон пешниҳод гардидааст, ки ин омил дар баланд бардоштани сатҳи маънавияти ҷомеа нақши бориз дорад.

Эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот бо он собит мешаванд, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ пажӯхишҳои назарӣ ва амалии марбут ба паҳлӯҳои гуногуни фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии осорхона, таҳлили натиҷа ва хулосаҳои дар илм пазируфташуда, мафҳумҳо, ақидаҳо ва тавсияҳои назарӣ амалии муаллиф, нуктаҳои илмӣ таҳқиқот ва тавсияҳо, таҳлили муқоисавӣ – ҳуқуқии қонунгузори миллии бо санадҳои меъёрии ҳуқуқии байналмиллалӣ дар самти фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии осорхона, таҳқиқи ҳолати кунунӣ ва роҳҳои таҷдиди фаъолияти экспозитсионӣ – намоишӣ асос ёфтааст. **Хулоса ва тавсияҳо** дар асоси таҳлили илмӣ натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардида, дурнамои мавзуи таҳқиқотӣ муайян шудааст.

Аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот қабл аз ҳама, дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои таҳқиқот, метавонад ҳангоми навиштани рисолаҳои ҷамъбасти оид ба таърихи фарҳанги халқи тоҷик, таҳия ва навиштани барномаву китобҳо барои донишҷӯёни макотиби олии соҳаи

осорхонашиносӣ ва таълими фанҳои таҳассусии «Осорхонашиносӣ» ва «Таърих» мусоидат намоянд. Маводи диссертатсия метавонад дар банақшагирии бунёди осорхонаҳои наву замонавӣ, такмили толорҳои экспозитсионии осорхонаҳо, истифодаи дурусти технологияҳои муосир дар фаъолияти осорхонаҳо, инчунин ҷихати банамоишгузориҳои нигораҳои осорхонавӣ кумаки илмӣ-амалӣ расонад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 13 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидаанд. **Маводи интишоргардида** нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

Диссертатсияи Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович аз феҳристи ихтисорот, мукаддима, ду боб, шаш зербоб, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва наشري таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия иборат мебошад. Дар ҳар кадоме аз зербобҳои диссертатсия шеваи хуби таҳқиқ, саҳеҳ нишон додани маъхазҳо, муҳокимаю баҳси пурсуди илмӣ ва натиҷагириҳои ҷолиби диққат ба назар мерасанд.

Муаллиф дар мукаддима роҷеъ ба мубрами мавзуи таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи мавзуи илмӣ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсади таҳқиқот, вазифаҳои таҳқиқот, объекти таҳқиқот, мавзуи (предмет) таҳқиқ, асосҳои назариявии таҳқиқот, асосҳои методологии таҳқиқот, сарчашмаи асосии таҳқиқот, навгонии илмии таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот, мутобиқати мавзуи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, наشري таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми қор бо низоми муайян шарҳу баён ёфтаанд.

Дар диссертатсия мақсаду вазифаҳои мушаххас пайгирӣ шуда, **нуктаҳои асосие ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд**, ки воқеан, дар илми фарҳангшиносӣ ва дар самти фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии осорхонаҳо аҳамияти вижаи илмӣ доранд.

Боби якуми диссертатсия “**Экспозитсия ва аҳамияти он дар фаъолияти осорхонаҳо**” унвон дошта, аз се зербоб иборат мебошад. Дар ин боби рисола муаллиф оид ба аҳамияти назариявии экспозитсияи осорхонавӣ, ороиши бадеӣ осорхона, истифодаи технологияи муосири коммуникатсионӣ дар фаъолияти осорхонавӣ ва зарурати танзими речаи

харорат, рутубат ва рушноӣ дар экспозитсияи осорхонавиرو дар асоси манобеи муътабари илмии олимони ватаниву хориҷӣ мавриди таҳлилу пажуҳиш қарор додааст.

Ба андешаи муаллиф “Экспозитсияи осорхона бо мақсадҳои муайян вобаста ба соҳаи фаъолияти осорхонаҳо созмон дода мешавад. Экспозитсияи осорхонаҳои таърихӣ ба васеъшавии донишҳои таърихӣ, ташаккули ҷаҳонбинии илмӣ мусоидат карда, дар тарбияи ахлоқӣ, сиёсӣ ва эстетикӣ наслҳои гуногуни ҷомеа, ки ба сифати тамошобин ба тамошои экспозитсияи осорхона меоянд, саҳмгузор мебошад” (диссертатсия, с. 19).

Воқеан, нақши экспозитсия ё намоишҳои осорхонавӣ дар баланд бардоштани ҳисси баланди миллии тамошобин ва арҷгузорӣ ба осори таърихӣ фарҳангии халқи тоҷик муҳим мебошад. Зеро тавассути ташкили намоишгоҳҳо дар осорхона дастовардҳои таърихӣ фарҳангии халқи тоҷик аз замонҳои қадим то имрӯз пешниҳоди тамошобинон гардонида мешаванд. Аз ин рӯ, муаллиф тарзи дурусти баргузори намоишҳои осорхонавӣ ва дигар вижагиҳои хосси онҳоро ба таври муфассал дар ин боби диссертатсия зикр намудааст.

Ҳамзамон, дар ин боби рисола танзими речаи харорат, рутубат ва рушноӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Албатта, ин омил низ барои муаррифии таъриху фарҳанги халқи тоҷик тавассути ташкили экспозитсия ва намоишгоҳҳо нақши хело муҳим дорад. Зеро барои ҳифз ва муаррифии дурусти ҳар як экспонати дар экспозитсия буда, танзими речаи харорат, рутубат ва равшанӣ тибқи меъёрҳои соҳавӣ амри зарурӣ мебошад. Муаллиф дар таълифи ин қисмати боби рисола ба мақсади ниҳони хеш расидааст.

Боби дуюми рисола “**Муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик тавассути экспозитсия ва намоишҳои осорхонавӣ**” номгузорӣ шудааст. Муаллиф ҳангоми таҳқиқи ин боби рисола масъалаҳои ҳифз ва муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷикро тавассути экспозитсия ва намоишҳои осорхонавӣ ба гурӯҳҳои зерин ҷудо намуда, онҳоро мавриди таҳлилу баррасӣ қарор додааст:

- **Экспозитсияи Осорхонаи миллии Тоҷикистон инъикосгари таърихи фарҳанги халқи тоҷик.** Дар ин зербоб муаллиф нақши Осорхонаи миллии Тоҷикистон ба номи Камолиддин Бехзод ва Осорхонаи миллии Тоҷикистонро дар муаррифии таъриху фарҳанги халқи тоҷик муҳим арзёбӣ намуда, аз таърихи ташаккулёбӣ ва рушди фаъолияти экспозитсионии осорхонаҳои мазкур дар замони соҳибистиклолии кишвар дар асоси маводҳои илмии бойгонӣ мавриди таҳқиқ қарор

додааст.

- Мухимияти ташкили намоишҳои осорхонавӣ, намудҳои он ва таърихи баргузории намоишҳои дохилии Осорхонаи миллии Тоҷикистон. Дар ин зербоби рисола муаллиф доир ба намудҳои намоишҳои осорхонавӣ ва таърихи баргузории онҳо дар муқоиса бо Осорхонаи миллии Тоҷикистон ба номи Камолиддин Бехзод ва Осорхонаи миллии Тоҷикистон мавриди таҳлил қарор додааст. Тибқи иттилои дар диссертатсия овардашуда, аксарияти намоишҳое, ки дар Осорхонаи миллии Тоҷикистон ба номи Камолиддин Бехзод баргузор гардидаанд, вобаста ба санъати тасвирӣ ва амалӣ бахшида шудаанд. Сабаби асосии онро муаллиф дар он мебинад, ки тоҷикҳои экспозитсионии осорхонаи мазкур ҳақман хело хурд буданд ва имконияти ҷой додани таҷҳизоти экспозитсионӣ дар онҳо набуд.

Вале пас аз ифтитоҳи бинои нави Осорхонаи миллии Тоҷикистон (20 март соли 2013) фаъолияти экспозитсионӣ ва намоишии осорхона ҷоннок гардида, дар он намоишҳои гуногуни сатҳи ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ баргузор гардидааст. Ҳамзамон, муаллиф зикр менамояд, ки Осорхонаи миллии Тоҷикистон бо истифода аз ашё ва коллексияҳои фондии худ дар намоишҳои сайёри байналмилалӣ иштирок намуда, таъриху фарҳанг, расму оин ва анъанаҳои миллии халқи тоҷикро муаррифӣ намудааст.

Албатта, ин аз он гувоҳӣ медиҳад, ки тоҷикҳои экспозитсионии Осорхонаи миллии Тоҷикистон бо тамоми таҷҳизоти техникаи замонавӣ (системаҳои гармидиҳӣ ва сардидиҳӣ дар тамоми сол, витринаҳои муосири замонавӣ, ширмаҳои идорашаванда ва ҳаракаткунанда, зермонҳо вобаста ба намуд ва сохти экспонатҳо) таъмин гардидааст.

- Аҳаммияти баргузории намоишҳои сайёр, байналмилалӣ ва маҷозии (виртуалӣ) Осорхонаи миллии Тоҷикистон. Ин зербоби рисола ба намоишҳои сайёр, байналмилалӣ ва маҷозии Осорхонаи миллии Тоҷикистон бахшида шудааст. Таърих, ки муаллиф зикр намудааст дар баробари экспозитсияи доимоамалкунандаи Осорхонаи миллии Тоҷикистон, инчунин, намоишҳои сайёр, байналмилалӣ ва маҷозӣ низ дар муаррифии шоистаи таъриху фарҳанги халқи тоҷик нақши бориздоранд. Дар давоми 30 соли фаъолияти Осорхонаи миллии Тоҷикистон зиёда аз 300 намоишҳои гуногуни осорхонавӣ (сайёр, байналмилалӣ ва маҷозӣ) баргузор гардидаанд, ки тавассути ҷунин намоишҳо таъриху тамаддун ва расму анъанаҳои миллии халқи тоҷик дар сатҳи минтақа ва ҷаҳон муаррифӣ гардидаанд.

Ҳамин тарик, аз натиҷаи рисолаи диссертатсионии Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович бармеояд, ки ӯ тавонистааст фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши Осорхонаи миллии Тоҷикистонро дар давоми 30 соли соҳибистиклолии кишвар дар шакли рисолаи мукаммали илмӣ анҷом диҳад. Диссертатсияи мазкур дар оянда метавонад барои ходимони илмии осорхонаҳо ҳамчун роҳнамо ва дастури илмии соҳавӣ мавриди қорбурд қарор гирад. Зеро дар рисола тамоми пахлуҳои фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши Осорхонаи миллии Тоҷикистон бо тақия ба сарчашмаҳои муътамади илмӣ мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст.

Албатта, дар рисолаи илмии Ҷалолов Б.Ф. дар баробари дастовардҳои назарраси илмӣ, инчунин баъзе камбудҳои низ ба назар мерасанд, ки ба андешаи мо ислоҳи онҳо ба манфиати қор хоҳад буд.

1. Дар муқаддимаи диссертатсия нуктаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда ба назари мо каме содда оварда шудаанд, ки онҳо тақмил мецоҳанд.

2. Дар диссертатсия муаллиф аз дастурҳои таълимию методӣ барзиёд истифода намудааст ва ин муҳтавои илмии диссертатсияро қоҳиш медиҳад.

3. Муаллиф ҳангоми таҳлили фаъолияти экспозитсионӣ – намоиши осорхонаҳо тавачҷуҳи асосиро ба Осорхонаи нави миллии Тоҷикистон равона намудааст, ки дар натиҷа Осорхонаи таърихӣ-кишваршиносии ба номи Қамолиддин Бехзод қадре аз мадди назар дур мондааст.

4. Дар диссертатсия муаллиф бештар аз бойгонии қори Осорхонаи миллии Тоҷикистон истифода намуда, ба бойгонӣ ва ҳисоботҳои Вазорати фарҳанги Қумҳурии Тоҷикистон ва Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон тавачҷуҳ зоҳир нақардааст.

5. Дар қор ҳатогҳои имлоиву техникӣ ба назар мерасанд, масалан дар саҳифаҳои 9, 34, 40, 45, 58, 68, 109, 158.

Ба таври умум, эродҳои зикршуда ислоҳпазир буда, ҳангоми таҳия ва нашри монография ба назар гирифтани онҳо ба арзиш ва аҳаммияти илмию амалии қори таҳқиқии Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович ҳусни бештар зам менамоянд.

Автореферат ва мақолаҳои, ки довталаби дараҷаи илмӣ оид ба мавзуи таҳқиқшаванда нашр намудааст, муҳтавои асосии диссертатсияро фаро гирифтаанд. Мавзуи интиқобнамудаи ӯ ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмии 24.00.01 – Назария ва таърихи фарҳанг қомилан мувофиқат менамоянд.

Коркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Ҳамин тавр, метавон гуфт, ки диссертатсияи номзодии Ҷалолов Бехрӯз Фарҳодович дар мавзӯи “Фаъолияти экспозитсионӣ – намоишии Осорхонаи миллии Тоҷикистон дар муаррифии таърихи фарҳанги халқи тоҷик (солҳои 1991-2021)” ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии номзод илмҳои фарҳангшиносӣ аз рӯи ихтисоси 24.00.01 – Назария ва таърихи фарҳанг сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

доктори илмҳои таърих, ҷонишини директор оид ба корҳои илмӣ ва таълимии Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи А. Дониши АМИТ
07 майи соли 2024

Иброҳимов М.Ф.

Суроға: 734024, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, ноҳияи Фирдавсӣ,
кӯчаи Гипрозем, бинои 1, ҳуҷраи 48
Тел: (+992) 987-38-48-76
E-mail: murodali_f@list.ru

Имзои Иброҳимов Муродали
Файзалиевичро тасдиқ мекунам:
Нозири калони шуъбаи кадрҳои
Институти таърих, бостоншиносӣ
ва мардумшиносии ба номи А. Дониши
Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон

Файзулова Г.Қ.

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон
шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ,
Телефон: (+992-37) 221-37-42
E-mail: itaijt51@mail.ru
07 майи соли 2024